

—Solita apponi in contractibus, an intervenisse præsumatur à principio, quando aliquid adjiciunt obligationi, ita quòd non sit necessarium probare illa à principio intervenisse, n. 8 l. 52 t. 5 part. 5.

SOLONIS apophthegma refert, n. 2 l. 9 t. 8 part. 2.

SOLVENS post sententiam absolutariam ductus errore, etiam facti, an repetet, n. 8 l. 16 tit. 11 part. 5. — pro carcerato non videtur solvere animo donandi, et repetere poterit, n. 2 l. 6 t. 14 part. 5. — rei æstimationem quia rem amissit, si res ad dominum revertatur, an rem, vel æstimationem repetere poterit, n. 4 l. 19 tit. 22 part. 5. — Et an ad solutionem æstimationis teneatur, si antequam solvat, res compareat, n. 5 dict. l. 19 tit. 22 part. 5. — Et quid si dominus ad rem habendam fecit expensas, an uti possit sententia ad recuperationem illarum, dict. n. 5 in fin. — Solvens tributum cum ad hoc non teneatur tamquam liber, an ex hoc videatur privilegio suo renuntiare, num. 1 l. 42 tit. 18 part. 5, et n. 2 leg. 6 t. 10 part. 4. — debitum nuntio à creditore destinato liberatur, licet postea illud perdat, n. 1 l. 4 t. 2 part. 5. — Et in dubio semper præsumitur pecuniam solutam esse ipsius solventis, n. 1 l. 40 tit. 5 part. 5. — Solvens debitum statim petere poterit rem pignoratam sibi restitui, n. 6 l. 21 tit. 15 part. 5. — debitum liberat se, et suum pignus, et ejus fidejussorem, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — tunc liberatur, quando res perfectè ad creditorem pervenit, n. 1 leg. 2 tit. 14 part. 5. — pro alio, an illud per actionem negotiorum gestorum recuperare possit, n. 6 l. 3 tit. 14 part. 5. — debitum minori quando liberetur, vel non, glos. l. 4 per text. ibi tit. 14 part. 5. — de mandato judicis minori, an ab isto mandato appellare possit, et quando, n. 4 ibidem. — Et quid si minori solum casu fortuito pereat, n. 6 ibi. — Solvens minori an necessarium sit, quod de hoc fiat scriptura, n. 4 dict. l. 4 t. 14 part. 5. — de mandato judicis falso procuratori, an liberetur, dict. n. 4 in fin. — procuratori habenti mandatum ad hoc, an liberetur, et quid si solvat revocato jam mandato, n. 5 l. 5 tit. 14 part. 5. — Et quid si solvat dum esset infirmus, et statim mortuus sit, et pecunia soluta perdat, an etiam tunc liberetur, ibid. — Solvens adjecto an liberetur, et quando, et qualiter hæc solutio fieri debeat, ibi n. 4 et 6 per text. ibi. — hæredi adjecti, an liberetur ibid. — procuratori creditoris an liberetur, gloss. l. 7 tit. 14 part. 5. — scienter indebitum donare videtur, et quando, n. 1 l. 50 per text. ibi tit. 14 p. 5. — scienter procuratori alicujus revocato, an illud sibi donasse videatur, dict. n. 1. — sportulas scienter, cum in hoc esset privilegiatus, an illud repetere possit, dict. n. 1. — Et an in dubio credatur aliquem scienter indebitum solvisse, vel per errorem, ibidem. — Solvens legatum in testamento relictum, an possit repetere, et quando, et an quod solvitur ex minus solemnè voluntate, dicatur haberi ex testamento, n. 1 et 3 l. 31 tit. 14 p. 5. — debitum conditionale ante conditionis eventum, an et quando repetere possit, n. 1 et 3 l. 52 ibid. per illum text. — indebitum per sententiam, an postea possit repetere, et quando sic, gloss. l. 53 per text. ibi tit. 14 part. 5. — aliquid debitori in modum transactionis, an

illud ab ipso repetere possit, n. 1 cum aliis ibi, l. 54 ibidem. — indebitum repetet sic solutum cum fructibus inde perceptis, licet ille sit bonæ fidei possessor, n. 1 l. 57 tit. 14 part. 5. — ob aliquam causam, si illud à recipiente non adimpleatur, an solvens datum repetere possit cum omnibus, et interesse, vel unum ex illis tantum, n. 2 l. 45 tit. 14 part. 5. — Et quando sic datum repeti possit, si causa propter quam datur, non adimpleatur, gloss. l. 42, 44 et 46 cum aliis l. et n. ibi, t. 14 part. 5. — Solvens ob turpem causam, an repetere possit, sive turpitudine sit ex parte dantis, sive ex parte recipientis, n. 1 l. 47 ibidem. — Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, n. 2 dict. l. 47. — Solvens aliquid alicui, ut illum à captivitate liberaret, an et quando repetere possit, gloss. l. 48 per text. ibi, t. 14 part. 5. — scienter quod turpiter promiserat, cum sciret non teneri, an postea repetat, et an talis solutio purget vitium, gloss. l. 49 ibidem. — aliquid alicui, ne delictum solventis detegat, an ita datum repeti possit, n. 1 l. 54 t. 14 p. 5. — uni ex creditoribus suis, antequam cedat bonis, et ipsius bona possideantur ab ipsis, an liberetur, et an solutio teneat, n. 1 l. 9 t. 15 p. 5. — damnum datum, an alii, qui cum eo illud dederunt, liberentur, et quando, et qualiter, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 15 p. 7.

SOLUTIO facta creditori per debitorem tempore quo ipse captus est à latronibus, et facta est ad commodum latronum, an liberet debitorem, n. 5 l. 7 tit. 18 p. 2. — debiti an probetur per testes, si à principio partes in scriptis contraxerunt, et an in dubio præsumantur in scriptis contraxisse, n. 2 l. 52 tit. 16 part. 5. — prorogata per Principem decennium excedere non debet, et quid si juravit solvere, an in prorogatione de isto juramento fieri mentio debeat, n. 1 l. 53 tit. 18 part. 5. — Et an iste talis cui data fuit prorogatio sit perjurus; quod sic, tenet dict. n. 1 in ejus fin. — Et an solutione prorogata debitor fidejussorem dare debeat, si ab eo petatur, quod ad tempus prorogatum solvet, n. 2 ibidem. — Et quis si satisfacere non possit, et quid hodie in istis litteris servetur de consuetudine, dict. n. 2 in fin. et n. 2 l. 6 tit. 10 part. 4. — Solutio tributi ad immuni per privilegium facta, an sibi præjudicet, etiamsi semel tantum solvisset, n. 1 l. 42 tit. 18 part. 5. — per emptorem rei minoris facta tutori, vel curatori, an faciat emptorem securum, si in commodum minoris pecunia non convertatur, n. 6 l. 60 tit. 18 part. 5. — pro opere faciundo, in quo tempore fieri debeat, si nihil tempore conventionis deductum fuit, n. 4 l. 75 tit. 18 part. 5. — an præsumatur, si debitor ostendat instrumentum debiti penes se cancellatum, n. 2 l. 11 tit. 19 part. 5. — allegata per debitorem in judicio, confessato debito, an iudex possit ei præcipere, ut infra octo dies solvat, si solutionem non probaverit, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 5. — in æstimatione quando fit ex causa mutui, an fiat secundum communem æstimationem, vel secundum carestiam, quæ duravit aliquod tempus, n. 2 leg. 8 t. 1 part. 5. — facta nuntio creditoris an liberet debitorem, licet res perdat, n. 1 l. 4 tit. 2 part. 5. — facta per commodatarium de pretio rei commodata, quæ perdita fuit, si illa postea appareat, qua actione commodatario

consuletur, n. 1 l. 8 tit. 2 part. 5. — Et in dubio pecunia semper præsumitur solventis, n. 1 l. 49 tit. 5 part. 5. — Et si aliquis condemnatur ad certam summam dandam fisco, et privato, an totum solvere teneatur fisco, et fiscus quartam suam privato dare teneatur, n. 9 l. 55 t. 5 part. 5. — Et promittens solvere in certo loco, si solvere noluerit, à quo iudice debeat compelli, n. 4 leg. 15 tit. 11 part. 5. — Solutio si fuit destinata solvi in certo loco, an inspicatur quoad forum locus, ubi fuit facta promissio, si in illo loco promittens non habeat domicilium, ibid. — Et solvere promittens in omnibus annis, vel in quolibet anno, quando, et quo tempore ad præstationem teneatur, n. 2 l. 15 tit. 11 part. 5. — Et an annus incipiat currere à die promissionis, ibid. — Et an ille qui habet electionem in solvendo unam rem ex duabus, an liberetur præstando interesse, quando una ex eis non sui culpa pereat, n. 3 l. 25 t. 11 p. 5. — Solutio, et liberatio idem sunt, n. 2 l. 1 t. 14 p. 5. — Et per solutionem liberatur debitor, pignus, et fidejussores, n. 5 dict. l. 1 tit. 14 part. 5. — Solutio tunc perfecta dicitur, quando res ad creditorem perfectæ pervenerunt, num. 1 leg. 2 ibid. — reconciliatur usucapione, vel ratihabitione, vel aliis modis, ibidem. — si fiat falso procuratori, reconciliatur ratihabitione, n. 1 dict. l. 2. — Et ibi vide, quid si solvatur negotiorum gestor. — Et quid si quod uni creditori debeo, solvam de mandato pœnali reipublicæ, vel alii de mandato reipublicæ, ibid. — Et quid si post solutionem res soluta casu, vel aliis pereat, ibid. — Vel si solum repeti possit, ibi. — Et an et quando ex solutione non tollatur totaliter obligatio, ibid. in fin. — Solvi non debet unum pro alio invito creditore, et quando sic, n. 1 cum sequentib. l. 5 per text. ibi, t. 14 part. 5. — Et quid in adjecto, vel in hærede ipsius, n. 4 l. 5 ibid. — Et an in casu ubi potest unum solvi pro alio, debitor ad hoc admittatur, si juratum fuit unum certum solvi, ibi n. 2. — Et an cum debitor unum pro alio solvere potest, teneatur mediocre, vel meliorem rem dare, dict. n. 5. — Et an huic remedio, quod datur debitori, ut possit unum solvere pro alio, possit per ipsum renuntiare, dict. n. 5. — Solutio fieri debet in eadem specie, si fieri possit, neque tunc ad fructum obligatus liberabitur præstando interesse, n. 4 ibi. — facta nomine debitoris illum liberat, etiam illo ignorante, vel contradicente, n. 5 et 6 ibi, per illum text. — qualiter à debitore minoris solvi sibi debeat, ut solvens liberetur, gloss. l. 4 tit. 14 part. 5 per text. ibi. — Et quid si iudex jubeat solvi minori, an et quando debitor appellare possit, n. 4 ibi. — Solutio quando fit minori, an debeat fieri interveniente scriptura, ibid. — facta falso procuratori de mandato judicis, et ad hoc coactus liberet solventem, ibi. — Et quid si sibi solum postea casu fortuito pereat, n. 6 ibid. — Solutio an fieri possit habenti generale mandatum ad negotia, n. 2 l. 5 t. 14 part. 5. — facta procuratori an liberet solventem, et quando, et quid si facta fuit revocato mandato, ibi n. 5. — Et quid si solvitur habenti mandatum ad recipiendum, sed erat tempore solutionis infirmus; et statim decessit, an si postea pecunia solvatur, solvens liberetur, ibi. — Solutio si fiat adjecto, an solvens liberetur,

et quid si pro securitate sibi pignus fuerit datum, ibid. n. 4 et 6. — Et quid si adjectus sit servus alicujus, an possit solvi ejus domino, ibidem, ubi vide plura in hoc. — Solutio an possit fieri hæredi adjecti, ibid. — an possit fieri adjecto servo, si tempore solutionis factus sit liber, n. 8 ibid. — Et an filio postea effecto sui juris, ibi n. 11. — Solutio potest adjecto vel alio fieri in pluribus casibus, licet mutetur status ipsius, ibi. — quando fieri possit accusato de crimine, ibi n. 12. — si fiat creditori, cum illam recipere non possit, an solvens liberetur, n. 15 ibi. — facta ante revocationem mandati, vel ante certiorationem de revocatione, an valeat, gloss. ibid. per illum text. — an possit fieri procuratori, vel filiofamilias in adventitiis, n. 1 l. 7 tit. 14 part. 5. — debet fieri in termino à partibus præfixo, neque requiritur interpellatio ad constituendum debitorem in mora, et quando sic; et quid in eventu conditionis, vel in die tacite inducta à lege, n. 1 et 2 l. 8 ibid. — Et quid in hora, vel in die paschali, an illa interpellat, et constituat in mora, dict. n. 1. — Solutio si per debitorem non fiat ad tempus præfinitum, an et quando liberetur oblatione, vel consignatione, ibi n. 4. — Et quando debitor securus sit absque consignatione, neque incidat in pœnam, ibi. — Solutio particularis nihil obstat, quando debitor tacuit, n. 1 l. 10 tit. 14 part. 5. — simpliciter à debitore facta pro quibus debitis facta videatur, si plura sint, gloss. dict. l. 10. — Et quid si unum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in consideratione, n. 4 ibid. — Et an dicatur antiquior inspecto tempore solutionis, vel contractus, dict. n. 4. — Solutio cui ex creditoribus prius facienda sit, et quis ex illis in hoc sit privilegiatus, et quando, et qualiter hoc accidere possit, gloss. l. 11 per text. ibi, et gloss. l. 12 tit. 14 part. 5. — quando, et qualiter fieri impediatur per novationem obligationis, gloss. l. 15 per text. ibi, et gloss. l. 17 et 19 t. 14 p. 5. — an facta videatur, si quis debitum compenset, et quando, n. 1 cum aliis ibi, l. 20 tit. 14 part. 5. — Et an jurans solvere liberetur per compensationem, ut in perjurium non incidat, dict. n. 1 dict. l. 20. — Et an condemnatus ad solvendum, si ad hoc nullum tempus sit ei datum, an possit opponere compensationem, si offerat se statim liquidaturum, n. 6 dict. l. 20. — Solutio ficta an possit filiofamilias fieri, licet vera ei fieri non possit, n. 2 l. 25 tit. 14 part. 5. — si fiat per errorem, non valet, quod accidere poterit pluribus modis, n. 1 et 2 l. 28 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — Et quid si solvat per errorem juris, vel si erret in facto proprio, ibid. — Solutio si dicatur facta indebitè, an tunc debitor, vel creditor ad illud probandum admittatur, n. 1 l. 29 ibid. per illum text. — facta per errorem repeti potest, secus si scienter fiat, quia tunc donare videtur; quod limitatur pluribus modis, n. 1 l. 50 ibid. — si fiat procuratori revocato, si solvens illud sciverit, an illud sibi donasse videatur, dict. n. 1. — si fiat scienter per privilegium super sportulis non solvendis, an solvens illam repetere possit, ibi. — Et an in dubio creditor indebitum fuisse scienter solutum, vel per errorem, ibi. — Et an solvens indebitum per sententiam repetere possit, et quando, gloss. l. 53 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — Et an solvens

indebitum repetat sic solutum cum fructibus inde perceptis, etiamsi sit possessor bonæ fidei, n. 1 l. 37 ibid. — Solutio facta ob aliquod faciendum, si non fiat, an possit quis datum repetere, et interesse damnorum, vel unum ex illis tantum, n. 2 l. 45 t. 14 part. 5, et gloss. l. 44 et 46 ibidem. — facta ob turpem causam, tam ex parte dantis, quam ex parte recipientis, an repeti possit, n. 1 l. 47 ibi. — Et quid si datum, vel solutum fuit ob turpem causam de præterito, n. 2. — Et quid si aliquid solvatur ab aliquo, ut illum à captivitate liberaret, gloss. l. 48 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — Solutio spontanea, an purget vim, vel metum præcedentem, et an repetat, qui taliter solvit illud, quod turpiter promisit, gloss. l. 49 ibid. — Et an ille, qui debitum solvere non potest, teneatur bonis cedere, et quis ad hanc cessionem non admittatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 1 t. 45 p. 5. — Solutio per debitorem uni ex creditoribus facta antequam bona ipsius ab eis possideantur, vel ipse debitor cedat bonis, an valeat, n. 1 l. 9 tit. 45 part. 5. — prius facienda est creditoribus privilegiatis, quam aliis; et quid si nullus eorum sit privilegiatus, sed inter se æquales sunt, n. 2 et 3 dict. l. 9 t. 45 part. 5. — debiti si per hæredem uni ex creditoribus facta sit, an alii possint petere, quòd illa retractetur, et an possint petere se admitti ad communionem cum his, quibus facta est solutio, n. 1 l. 7 tit. 6 part. 6. — Et si creditor duplicem solutionem ejusdem debiti recepit, committit crimen stellationis, n. 7 l. 7 t. 7 p. 7. — Solutio per unum ex illis, qui damnum simul dederunt, facta, an alios liberet, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 15 part. 7.

SOLUTUM minori si postea casu fortuito perdatur, an solvens liberetur, n. 6 l. 4 tit. 14 part. 5. — per errorem quando dicatur, et non valet, n. 1 et 2 l. 28 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — ob turpem causam, an à solvente repeti possit, n. 1 et 2 l. 49 ibidem. — alicui ne detegat alicujus crimen, an ab eo repeti possit, n. 1 l. 54 t. 14 part. 5. — vide supra in verbo **Solutio**.

SOLUM, in quo cadit stillicidium, an possit per ejus dominum elevari, n. 5 l. 25 tit. 52 part. 5.

SOMNUM, et aliqua de somnis, n. 1 per text. ibi, in l. 10 tit. 10 part. 1.

SOROR quando tacitè videatur partem suam in fratrem suum renuntiasse, n. 2 l. 18 tit. 6 part. 6. — si partem suam in unum ex fratribus renuntiavit, an illud prosit omnibus, vel illi tantum, n. 4 ibi — minoris, an et quando per curatorem, vel tutorem ipsius dotari debeat, et an propter hoc prædia vendi possint, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 6. — inops. an alimentari debeat per fratrem, et qualem, et quando, dict. n. 3. — Et an ab ipso dotari debeat, et an illam ex redditibus suorum beneficiorum possit dotare, dict. num. 3 in fin. dict. l. 18 tit. 16 part. 6.

SORS, et quando electio duobus legatariis data est, et ipsi dissentiant, an causa illa sorte dirimenda sit, gloss. l. 26 per text. ibi, tit. 9 part. 6.

SORTILEGIUM an sit crimen ecclesiasticum, gloss. fin. l. 58 tit. 6 part. 1.

SORDICES et alia quæ per aquam naturaliter fluentes adducuntur, et congregantur in aliquo fundo, si ex hoc

vicini multum graventur, qui ad mundationem teneantur, n. 1 l. 15 tit. 52 part. 5.

SPADO quis dicatur, et an ipse, vel castratus possint matrimonium contrahere, n. 2 l. 6 tit. 2 part. 4.

SPECIES derogat generi, et quando, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6, et n. 2 l. 6 tit. 15 part. 6. — corrupta, si cum incorrupta misceatur, qualiter miscens puniatur, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 7 part. 7.

SPECTATIVA si detur ad officium, vel beneficium non vacans, an et quando valeat, n. 5 l. 15 tit. 5 part. 5.

SPECTABILES personæ quæ dicantur, n. 2 l. 5 t. 44 p. 4.

SPECIALITAS, et quod specialiter injungitur, plus asstringit, quam quod generaliter imperatur, n. 4 l. 2 t. 18 part. 5. — etiamsi involvatur cum generalitate, eo non obstante, litteræ dicentur generales, n. 1 l. 45 tit. 18 part. 5. — si sequatur post generalitatem, an ei aliquid deroget, vel operetur, num. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6.

SPECIALEM MANDATUM requiritur ad hoc, ut quis possit causam compromittere, n. 4 l. 24 tit. 4 part. 5. — Speciale mandatum requiritur ad hoc, ut procurator possit petere restitutionem pro minori, n. 1 l. 45 tit. 5 p. 5. — Sed an requiratur specificatio causæ, an verò sufficiat, si generaliter detur mandatum ad petendam restitutionem, ibi. — Speciale mandatum an requiratur ad hoc, ut procurator possit in judicio confiteri, n. 1 l. 4 tit. 45 p. 5. — mandatum requiritur in procuratore ad hoc, ut aliquam rem vendere possit, n. 1 l. 61 tit. 18 part. 3. — Et data sibi potestate vendendi, data per consequens videtur potestas recipiendi illius rei pretium, sive solutionem, n. 2 ibi.

SPERNI an aliquando possit nuntiatio operis novi, et ea non obstante in opere procedere, n. 2 l. 8 t. 52 p. 3.

SPES recipiendi beneficium pro honesto servitio non inducit simoniam, n. 3 l. 5 tit. 17 part. 1. — quid sit, n. 2 l. 7 tit. 5 part. 2. — succedendi in majoria, an veniat in confiscatione bonorum, et quando non, n. 20 l. 2 tit. 15 part. 2. — ususfructus constituendi, an finiatur morte illius, qui, etc. n. 2 l. 24 tit. 51 part. 5. — Spei certæ renuntiatio, ista talis dicitur donatio, n. 5 l. 5 tit. 11 part. 4 vers. 2 etc. — Spes succedendi alteri dicitur spes, et an et quando talis spes legitima sit, et ex quibus hoc ita esse intelligatur, et de jure nostro qualis dicatur esse justa spes, gloss. l. 15 tit. 5 part. 5, et n. 7 l. 19 tit. 3 part. 6. — Et quid videatur remittere ille, qui in aliquo contractu remittit jus, quod habet, vel habere sperat, dict. n. 1 dict. l. 15. — Spes succedendi alicui, an vendi possit consentiente illo cui succedere sperant, ibi n. 3. — ad aliquod officium habendum, quod aliquis possidet, quando valeat, vel non, ibi n. 5 dict. l. 15 tit. 5 part. 5.

SPIRITUALIS FILIUS, vide in verbo **FILIUS SPIRITUALIS**.

SPIRITUALIS CAUSA, vide in verbo **CAUSA SPIRITUALIS**.

SPIRITUALE an impediatur propter scandalum, n. 5 in med. l. 50 tit. 5 part. 1. — Spiritualia in modum violentiæ possunt tractari coram iudicibus laicis, n. 4 l. 15 tit. 15 part. 2. — possunt de voluntate Papæ tractari coram laico, etiam femina, ibi. — non debent committi meris Legistis, etiam ut sint assessores, sive consilarii,

n. 3 l. 2 tit. 21 part. 3. — an possunt obligari, seu pig-nori dari, gloss. l. 5 t. 15 part. 5.

SPOLIANS suum adversarium lite pendente, si appellaverit, visus est appellationi renuntiare, n. 5 l. 56 t. 25 part. 5. — si contra spoliante agentem interdicto recuperandæ opponat exceptionem domini, an sit admittendus, n. 1 et 3 l. 18 tit. 10 part. 7 per text. ibi. — Et quid si talis exceptio domini non ab ipso spoliatore, sed à tertio opponatur, in dict. n. 3 dict. l. 18. — Spoliatio videtur esse probata, si probata fuerit antiqua possessio, n. 1 l. 50 tit. 2 part. 5. — Spoliatus iudicis auctoritate propter ejus contumaciam, an illi infra termino debito comparenti possit objici quæstio domini, quam incontinenti missus probare vult, si antea præscripserat rem cum mala fide per triginta annos, n. 7 l. 21 tit. 29 part. 5. — intentans contra spoliatorem interdictum recuperandæ possessionis, an rejiciatur per spoliatorem exceptione domini contra eum opposita, et quando, n. 1 et 2 l. 18 per text. ibi, tit. 10 part. 7. — Et quid si talis exceptio domini non ab ipso spoliatore, sed ab alio tertio opponatur, dict. n. 3 dict. l. 18. — Et de hac materia spoliationum, vide infra in verbo **Vis**, et in verbo **Violentia**.

SPONSA per verba de præsentibus, si adulteretur, puni-tur pena mortis, secus verò si sit sponsa de futuro, n. 1 in fin. in præm. tit. 1 part. 4. — de futuro, an per ductionem ad domum sponsi videatur velle cum eo contrahere de præsentibus, n. 8 quæst. 4 l. 5 tit. 1 part. 4. — cognita carnaliter ab sponso mediante ipsius violentia, an possit ingredi Religionem, n. 10 l. 4 tit. 1 part. 4. — absentis si non expectato triennio contraxerit de licentia iudicis, an arrhas sibi datas amittat, num. 5 leg. 8 tit. 1 part. 4. — quantum tempus debeat virum vagabundum expectare, dict. n. 5. — de futuro, si carnaliter ab ipso cognoscatur, mediante ipsius violentia, an possit ingredi Religionem, per id illa sponsalia transeunt in matrimonium præsumptivum de præsentibus, n. 9 ibi. et l. 5 n. 10 ibi. — violentè raptæ, et ab aliquo cognita, non potest sponsum compellere, ut cum ea matrimonium contrahat, ibi n. 12 per text. illum. — de futuro, si cum alio fornicetur, cum adhuc interim quòd iudicium ecclesiæ non intervenerit, sponsalia durent; utrum si tunc sponsus illam carnaliter cognoverit, illa sponsalia transeant in matrimonium de præsentibus, n. 16 dict. l. 8 tit. 1 part. 4. — de futuro, si antequam cognoscatur carnaliter, constiterit esse corruptam, cum ante se virginem dixerit, an sponsus illam accipere teneatur, n. 6 l. 10 t. 2 part. 4. — Et quid si quis cum aliqua contraxit sub ea conditione, scilicet, si te virginem invenero, vide dict. n. 6 dict. 10. — Sponsa si ante dies, in quibus nuptiæ prohibentur fieri, sit benedicta, an ab sponso possit debitum exigi post primam consummationem, n. 7 l. 18 tit. 2 part. 4. — an lucret donationem sibi per sponsum factam, etiamsi sit sponsa de præsentibus, et an in dubio donare videatur sponsus, vel ad usum tantum dare, n. 1 et 2 l. 5 tit. 11 part. 4. — Et quid si sponsa sit jam cognita carnaliter, vel ad domum ducta, n. 5 ibidem. — Sponsa ab sponso traducta ad domum carnaliter cognita præsumitur, n. 5 dict. l. 5 t. 11 p. 4.

— si post osculum ingrederetur Religionem, an debeat restituere sibi ab sponso donata, et quæ, ibi n. 6. — si aliquid sponso donaverit, ipsa mortua, sponsus illa non lucrabitur, etiam post osculum, et quare, ibi n. 7 et 8 per text. ibi. — quæ sponso dotem dedit, si ab eo alatur, an ipse de æquitate faciat suos fructus dotis, vel non, n. 2 l. 28 tit. 15 part. 4. — Sponsam veterem præses Provinciæ durante officio in uxorem ducere bene potest, sed de novo aliquam suscipere non valeat, n. 12 per text. ibi, l. 2 tit. 14 part. 4. — Sponso, et si sponsæ ornamenta donentur per sponsum, an præsumatur donata, vel commodata, n. 1 l. 3 tit. 11 part. 4, et n. 7 l. 2 tit. 2 part. 5. — inops, an in bonis sponsi mortui aliquam partem habere debeat, n. 2 l. 7 tit. 15 part. 6. — ex secundis nuptiis, an possit esse tutrix filii sui, vel statim tutelam amittat, n. 1 l. 5 tit. 16 part. 6. — an et quando nutriri, et educari debeat in domo sponsi, n. 2 leg. 19 tit. 16 part. 6. — de futuro an possit de adultério accusari, et quid si matrimonium subsistere non potuerat, n. 2 l. 1 tit. 17 part. 7. — si per vim ab ejus sponso rapiatur, an ipse in pœnam raptorum incidat, n. 5 l. 3 per text. ibi, tit. 20 part. 7.

SPONSALIA, et matrimonium differunt inter se, et ideò statutum de uno ex illis loquens, ad aliud non extendetur, quod ad nobiles quæstiones inducit gloss. in præm. tit. 1 part. 4. — Et an idem sit, si contrahens sponsalia illa carnaliter consummaverit, ibi. — Sponsalia contracta à matre an faciant illi perdere tutelam filii, ibidem. — Et an subiciatur pœnis authent. *eisdem*, C. de secund. nupt. vide ibidem. — Sponsalia de præsentibus sunt illa, quæ puniuntur pœna mortis propter adulterium, dict. n. 1 in fin. — an dicantur, quando unus dicit, *promitto quòd te desponsabo*, vide n. 1 l. 1 tit. 1 part. 4. — licet non procedant, potest matrimonium contrahi, n. 2 ibidem. — fieri possunt inter absentes, mutua tamen promissione interveniente, n. 5 dict. l. 1 tit. 1 p. 4. — fieri possunt per stipulationem, aliquando verò fiunt nudo pacto, et ad quid non adimplens obligetur, an ad interesse, n. 2 l. 2 t. 1 part. 4. — fieri possunt multis modis; de quibus per glos. dict. l. 2 per text. ibi. — in quibus juramentum intervenit, poterunt per ecclesiam juvari, et illum per vim ad contrahendum compellere, n. 4 dict. l. 2 tit. 1 part. 4. — non dicuntur contracta per solam annulli immissionem, si ex verbis de mente contrahendi aliter non constiterit, n. 7 ibidem. — per verba de præsentibus, per quæ verba contrahi possunt; et quid si verba sint obscura, n. 8 l. 2 tit. 1 part. 4. — an sint de præsentibus, si aliquid dicat: *promitto quòd ab tunc te habebopro legitima uxore*, si non adsit ibi verbum *consentio*, vide n. 9 ibi. — Et quid si verba denotantia executionem adjiciantur sposalibus de futuro, dict. n. 9 in med. — Et quid si juret dicendo: *juro quòd non habebopro uxorem nisi te*, an ex his verbis inducatur matrimonium de præsentibus, ibi. — Et quid si diceret: *nolo aliam in uxorem nisi te*, et alia, dict. n. 9. — Sponsalia, quæ fiunt per verba de præsentibus, improprie sponsalia appellantur, quod ad statuta est notandum, ibi n. 10. — ante septennium non possunt contrahi, neque adveniente pubertate erit matrimonium, licet signa taciti